

SM40

De laagvolwassen beschaving

In de Canadese stad Montreal begint woensdag [7 december 2022] een grote VN-conferentie over de bescherming van planten, dieren en al het andere leven op aarde. Dertig jaar nadat de VN een verdrag had gesloten om de biodiversiteit te beschermen, wordt het tijd voor scherpe doelen en gericht beleid. Maar alsof die uitdaging niet groot genoeg is, begint de top met geruzie tussen het gastland en de voorzitter.’ (Bron: NU-nl).

Daar staat het. Zie jij ook welke twee absolute, absurde tegenstellingen in dit kleine stukje tekst zijn verwerkt? Het is de aard van het beestje. We beleggen een internationale conferentie met tweehonderd landen bij elkaar, het hoogste niveau waarop de menselijke beschaving haar existentiële problemen kan bespreken. En vervolgens gaan twee individuen ruzie met elkaar maken. Als kleine kinderen. Het is onvolwassen menselijk gedrag op het allerhoogste niveau en het getuigt van een laagvolwassen beschaving. Want ook een complete beschaving kan zich, net als een volwassen individu, kinderachtig gedragen.

De klimaatconferenties in Egypte en Glasgow zijn mislukt. Sterker nog: alle klimaatconferenties van de afgelopen dertig jaar zijn mislukt! Als je naar de mondiale CO₂-uitstoot kijkt over dezelfde periode, dan is er geen énkéle significante, duurzame verlaging te zien. De lijn kruipt alleen maar naar boven.

Milieuvervuiling, vernietiging van de biodiversiteit en klimaatverandering zijn allesomvattende, existentiële symptomen van overshoot, veroorzaakt door alle acht miljard individuen op deze planeet tezamen, alle tweehonderd landen bij elkaar. Maar dat zijn ook driehonderd miljoen kleine groepen, vol met sociale groepsprimaten en jagers-verzamelaars die eerst en vooral hun eigen doelen najagen. Dát is de aard van het beestje.

Die conferenties hebben steeds één ding gemeen: ze gaan over dezelfde soort complexe, allesomvattende, existentiële problemen. Door ruzie te maken, achterkamertjespolitiek te bedrijven en aan window dressing te doen, blijven de ambitieuze plannen stevast steken in wat ze in essentie zijn: plannen. Theorie zonder praktijk. Een hoop geblaas zonder praktisch resultaat. Het is uitermate verontrustend dat we steeds opnieuw iets op dezelfde manier proberen te veranderen en iedere keer weer een ander resultaat verwachten. Was dat niet de definitie van krankzinnigheid?

Het meest absurde van dit alles is misschien nog wel dat berichten in het nieuws over dit soort conferenties ('er zijn grote problemen met klimaat en biodiversiteit!') schaamteloos worden afgewisseld met nieuws over economische groei ('geen paniek, we groeien alweer'). Ik zeg absurd, want we lijken het causale verband tussen die twee maar niet te doorgronden.

Als het niet zo shit-serieus was, zou je erom kunnen grinniken.

Meer weten?

De mens als grens – Over de onbuigzame barrières van ons bestaan verschijnt op 15 december 2022, maar je kunt nu al de preview inzien:

<https://www.managementboek.nl/boek/9789083207742/de-mens-als-grens-bart-flos>

